

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΕΙΛΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

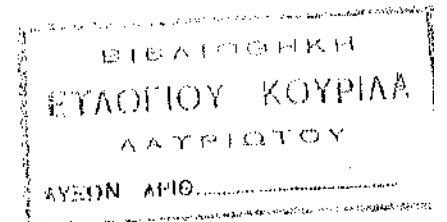
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ.

ΕΤΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΞΕΡΑΝ.

1885

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΙΔΡΙΘΕΝ ΤΩ: 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ:
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΗΚΑΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ

Διά τὸ Ἐξωτερικόν..... Δρ. Ν. 15.
• • Ἐξωτερικόν..... • • 20.
• τούς κκ. Φοιτητάς.. • • 8.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γ α λ η ν ο ῦ
Ὀδὸς Πινακωτῶν
Ἀριθμὸς 8.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.—Ὅπισθιαί θέσεις τῶν ἐπὶ τὸ κρανίον καὶ τὸ πρόσωπον σχημά-
των, ὑπὸ Ν. Πίστη (ἐν Παρισίοις). — Περὶ σκληρίσεως, κατὰ J. Durhalx. —
Κλινικὴ ἀφροδισίων νόσων Παύλου Ἰωάννου. Στατιστικὴ ἔκθεσις τῶν νοσηλευθει-
σῶν γυναικῶν ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις νοσοκομείῳ τῶν μεταδοτικῶν νοσημάτων ἀπὸ 1
Σεπτεμβρίου 1883 μέχρι 1 Ἀπριλίου 1885, ὑπὸ Χρ. Π. Τσάλλη, βοηθοῦ ἰατροῦ
ἐν τῷ νοσοκομείῳ. (Συνέχ.). — Βίθιοποιήσεις. — Βιβλ. δελτίον.

ΟΠΙΣΘΙΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙ ΤΟ ΚΡΑΝΙΟΝ ΚΑΙ ΤΟ
ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΣΧΗΜΑΤΩΝ.

ὑπὸ Ν. ΠΙΣΤΗ (ἐν Παρισίοις).

Γράφοντας κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος μικρὰν ἀνάλυσιν πραγματείας τοῦ
κ. Lotiot, «περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐμβρουλλικοῦ εἰς τὰς ὀπισθίας ποικι-
λίας τῶν ἐπὶ τὸ κρανίον καὶ τὸ πρόσωπον σχημάτων» (Γαλλοῦ, 1884,
17 Νοεμβρίου, ἀριθ. 16), ἐλέγομεν ὅτι τὸ ζήτημα ἐμελλε νὰ διεγείρη
ἀρκούντως ἐπωρελῆ ἐπιστημονικὴν συζήτησιν καὶ ὑπεσχόμεθα νὰ ἐπα-
νέλθωμεν ἐν καιρῷ χάριν τῶν παρακολουθούντων τὰς τῆς μειευτικῆς πρὸς
δουρὰ φίλων τοῦ Γαλλοῦ ἀναγνωστῶν. Μολοντί δὲ διὰ λόγους εὐνοή-
του ἡ συζήτησις δὲν ἔλαβε τὰς προσδοκωμένας διαστάσεις, ἔνεκα ἕμως
ΓΑΛ. ΤΟΜ. Η΄.

δύο σπανίων περιστατικών όπισθίων θέσεων, αϊτινες παρουσιάσθησαν εν τῷ μαιευτηρίῳ τῆς ἰατρικῆς σχολῆς, ὁ καθηγητῆς κ. Ραјοί, ὅστις ἐν τῇ περὶ τῆς ἀνιωτέρῳ ὁ λόγος πραγματείᾳ διείδε κρίσεις οὐχὶ ἐρθῆς κατὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ δογματισθέντων, δὲν ἔλειψεν ἐν ἀξιολόγῳ μαθήματι νὰ καθορίσῃ τὴν περ' αὐτοῦ τηρουμένην διαγωγὴν ἐν περιπτώσει δυστοκίας ἐν κκιρῇ όπισθίων θέσεων, ἐπιτιμῶν συνάμα καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ LORIOI προτεινομένην καινοτομίαν, ἣν εὐρίσκει ὡς μηδόλω; ὑπὸ τῶν πραγμάτων ἐπικυρουμένην. Τοῦ μαθήματος λοιπὸν τούτου, ὑπερ ὑπῆρξε συνάμα ἐξήγησις τῆς ἐν ταῖς προμηνησθείσαις δυστοκίαις τηρηθείσης διαγωγῆς, θέλωμεν προσπαθῆσαι ἐν ὀλίγοις νὰ δώσωμεν περίληψιν.

Εἰς τὴν πρώτην ἐκ τῶν ἐν τῷ μαιευτηρίῳ παρουσιασθεισῶν γυναικῶν ἡ θέσις τοῦ ἐπὶ τὸ κρυνίον σχήματος ἦτο δεξιᾷ μετὰ ποιικιλίας όπισθίας, καὶ εἰς τὴν δευτέραν ἡ θέσις τοῦ ἐπὶ τὸ κρυνίον πάντοτε σχήματος ἦτο ἀριστερᾷ μετὰ ποιικιλίας καὶ ἐνταῦθα όπισθίας. Εἰς ἀμφοτέραις ἀνὰ τὴν πόλιν ἐγένοντο ἀκατάλληλοι χειρισμοί, οἷον ἀδέξια καὶ ἀτελεσφόρητοι ἐφαρμογαὶ ἐμβρουουλκῶν, ἀπέπειραι κεφαλοτριψίας κ.τ.λ., καὶ ὅταν αἱ γυναίκες ἐκομίσθησαν εἰς τὸ μαιευτήριον τὰ πράγματα οὐδὲλω; εἶχον προοδεύσει. Καὶ εἰς μὲν τὴν δευτέραν, ἐπειδὴ ὁ θάνατος τοῦ ἐμβρύου ἦτο βέβαιος, ὁ κ. Ραјοί ἔκρινε τελεσφορωτέραν τὴν κεφαλοτριψίαν, ἣτις καὶ ἐγένετο μετὰ τῆς μεγαλειτέρας εὐκολίας καὶ ἀνευ οὐδεμιᾶς διὰ τὴν μήτρας βλάβης. Δὲν συνέβαιεν ὅμως τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τὴν πρώτην, διότι ὁ θάνατος τοῦ ἐμβρύου δὲν ἦτο βέβαιος. Δὲν ἀπεπερατοῦτο δὲ ὁ τοκετός, πρῶτον διότι ἡ μήτρα δὲν εἶχεν ἐπαρκεῖς δυνάμεις, ἐξαντληθείσα διὰ τὸ μακρὸν τοῦ τοκετοῦ, καὶ δεύτερον διότι ἔνεκα ἀκριβῶς τῆς ἐλαείψεως τῶν μητρικῶν δυνάμεων οὔτε ἡ κεφαλὴ ἐνεβυθίζετο ἀρκούντως ἐν τῇ μικρᾷ λεκάνῃ, οὔτε ἡ ἀνκπόρευτος σχεδὸν στροφή πρὸς τὰ πρῶτω ἐτελεῖτο.

Τί ἔδει λοιπὸν γενέσθαι; Ἀλλὰ προτοῦ, παρακολουθήσωμεν τὰς ἐνεργείας αὐτῆς τῆς φύσεως, ἥς τὰς αἰσίαις αὐτῆς προσπαθείας πρέπει ὡς τὰ πολλὰ ἡ τέχνη νὰ παρακολουθῇ. Καὶ λοιπὸν ὅταν τὸ κώλυμα ἐδράζῃ μόνον εἰς τὴν ἔλθειν τῆς στροφῆς δὲν εἶναι δὲ ἐντελῶς ἐξηνητημένη ἡ μήτρα, τὰ πράγματα ἀποπερατοῦνται διττῶς· ἡ αἰ ἰσχυραὶ συστολαὶ τῆς μήτρας ἐμβυθίζουσιν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὴν κεφαλὴν ἐν τῇ μικρᾷ λεκάνῃ μέχρι ὅτου τὸ ἰνίον, πιέζον ἰσχυρῶς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ περιναίου, ἐξέρχεται ἐπὶ τέλους πρῶτον, πρῶτον τὸ ὅποσον συμβαίνει σπανιότατα καὶ μόνον εἰς γυναίκα; πολυτόκους, ἢ τῶν αὐτῶν ἐξωθηστικῶν δυνάμεων συμβαλλουσῶν, τὸ ἰνίον ἀρκούντως ἐμβυθισθὲν στρέφεται οὐχὶ ὅμως πρὸς τὰ πρῶσω, ἀλλὰ πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἶναι εἰσέτι δυνατὸς ὁ τοκετός μεγάλου τοῦ περιναίου διατρέχοντος κινδύνου.

Παρακολουθῶντες οἱ διάφοροι μαιευτῆρες τὴν ὑπὸ τῆς φύσεως διαγωγῆς

ρομένην ταύτην ὁδὸν ἐφήρμωσαν πολλὰκις, ὅν καὶ οὐχὶ μετ' ἐπιτυχίας οὐδ' ἀκινδύνως πάντοτε, τὸν ἐμβρουουλκὸν ἐξάγοντες τὴν κεφαλὴν μετὰ τοῦ ἰνίου πρὸς τὰ ὀπίσω. Τοῦτο ἐπραξε πολλὰκις καὶ ὁ κύριος Ραјοί καὶ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι οὔτε ἄσκοπος, οὔτε ἀκινδυνὸς εἶναι ἡ ἐγγείρησις αὕτη, εἰς ἣν ἐν τούτοις καταφεύγει ὅταν πρόκειται νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ βεβαίου σχεδὸν θανάτου τοῦ ἐμβρύου καὶ πιθανῆς τοῦ περιναίου ρήξεως.

Ἄντι ὅμως τῆς ἐπικινδύνου ταύτης ἐγγειρήσεως προτιμότερα βεβαίως εἶναι, ὅσάκις εἶναι δυνατὴ, ἡ ἑτέρα, ἡ συνισταμένη εἰς τὴν στροφήν τοῦ ἰνίου πρὸς τὰ πρόσω, ὡς ἐπεχείρησε τοῦτο πρὸ ἐνός καὶ ἡμίσεως περίπου κίβωνος Ἀγγλος τις μαιευτῆρ, ὁ καὶ πρῶτος τὴν ἰδέαν ταύτην τῆς ἐγγειρήσεως συλλαβῶν, μιμούμενος τὰς τῆς φύσεως προσπαθείας πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ φυσιολογικοῦ τοκετοῦ. Ἀλλ' ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἐγγειρήσεως δὲν εἶναι ὅσον θεωρητικῶς φαίνεται εὐκόλος. Ἐὰν δὲ, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ἐλέγομεν, ἀρήσωμεν κατὰ μέρος τὰς ἐπιτυχίας διδασκάλων τινῶν τῆς τέχνης, οὔτινες δι' ἀπλῆς καὶ οὐχὶ κανονικῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐμβρουουλκοῦ κατώρθωσαν καὶ τὴν στροφήν νὰ ἐτελεσῶσι καὶ νὰ ἐξαγάγῃσι καὶ ἐμβρυον καὶ ἐμβρουουλκόν, τὸν τελευτῶν τοῦτον εἰς ὕλως ἀνώμαλον θέσιν, ἀνευ τῆς ἐλαχίστης βλάβης οὐδεμιᾶς τῶν ἐνδιαφερομένων ὑπάρξεων, πρῶτον διὰ τὸ ὅποσον οὐσμικρὸν συμβαλλουσιν ἐνίοτε καὶ ἔλω; ἐξαιρετικαὶ εὐνοῖαι συνθῆκαι, καὶ περιορισθῶμεν εἰς ὅτι κοινῶς εἶναι δυνατὸν, δέον νὰ παραδεχθῶμεν, κατὰ τὴν μακροχρόνιον πατρῶν τοῦ καθηγητοῦ κ. Ραјοί, ὅτι ἀποτελεσματικώτερον τυγχάνει ἡ διπλῆ τοῦ ἐμβρουουλκοῦ ἐφαρμογὴ, προαναγγελλομένου πάντοτε τοῦ πράγματος τοῖς ἐνδιαφερομένοις ἵνα μὴ καταλογισθῇ τῷ χειρουργῶντι ἔγνοια καὶ ἀδεξιότης. Συνίσταται δὲ ὡς γνωστὸν ἡ διπλῆ αὕτη ἐμβρουουλκία, ἡ μόνη κατὰ τὸν κ. Ραјοί εἰς ἀσφαλές ἀποτέλεσμα ἄγους, εἰς δύο διαδοχικὰς ἐφαρμογὰς τοῦ ὄργάνου, ἐξ ὧν διὰ μὲν τῆς πρώτης ἀγεται ἡ κεφαλὴ εἰς κατάλληλον θέσιν καὶ διὰ τῆς δευτέρας τελεῖται ἡ ἐξαγωγή, πάντοτε ὅμως ἀνευ βίας. Ἐν περιπτώσει πρώτης ἀποτυχίας δὲν πρέπει λέγει ὁ κ. Ραјοί, ν' ἀποθαρρύνηται ὁ μαιευτῆρ, ἀλλὰ μετὰ μικρὰν ἀνάπαυλαν νὰ ἐπανέρχεται καὶ ἀπαξ καὶ δις, πάντοτε ἠπίως καὶ ἀνευ οὐδεμιᾶς βίας, καὶ εἶναι πλέον ἢ βέβαιον ὅτι σπανίως ὁ ἀποτύχη τοῦ σκοποῦ.

Μένει ἤδη ἡ μέθοδος τοῦ κ. LORIOI ἣτις, ὡς γνωστὸν, συνίσταται εἰς τὴν διὰ τῆς χειρὸς στροφήν τοῦ πρὸς τὰ ἐπίτω εὐρισκομένου ἰνίου καὶ περὶ τῆς ὁποίας ὁ κ. Ραјοί ἠρκέσθη νὰ εἴπῃ ὅτι εἶναι εἰς ἡ ἀδύνατος, λίαν ὅμως δυσκατόρθωτος. αἰῶς, λέγει, αἰ ἰσχυραὶ τῆς μήτρας συστολαὶ, ἡ εὐὸδωσις τοσοῦτον ἰσχυροῦ ὄργάνου, οἷος ὁ ἐμβρουουλκός, ἀδυνατοῦσι νὰ ἐπιτύχῃσι τὴν στροφήν εἰς τινὰς περιπτώσεις καὶ φαντάζεσθε ὅτι

διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἐνός ἢ καὶ δύο δακτύλων καὶ διὰ τῆς τοῦτων πίεσεως ἐπὶ τῆς κόγχης τοῦ ὠτός θέλετε κατορθώσαι τὸ πρᾶγμα; Ἐπιχειρήσατε καὶ εἰπέτε μοι τ' ἀποτελέσματα. Ναί, ἐπιτυχάνει ἡ μέθοδος αὕτη, γνωρίζετε ἄρα πότε; εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκείνας καθ' ἃς μετὰ μικρᾶς ὑπομονῆς ἡ κεφαλή θὰ ἐστρέφετο καὶ μόνη.»

Ἄγνοοῦμεν ἂν οἱ ὑπέρμαχοι τῆς καινοτομίας τοῦ Lorigot παρεούθησαν εἰς λίαν ἐνθουσιώδη συμπεράσματα, ὡς ἄλλως τε συμβαίνει εἰς πᾶσι σχεδὸν τοῖς νεωτερισμοῖς, ὑπὸ τοῦ παραλογισμοῦ Post hoc ergo propter hoc· ὅτι ἕως κατὰ τὴν ταπεινὴν ἡμῶν κρίσιν νομίζομεν ἐξιοπαράτηρητον εἶναι ὅτι, ἀφ' οὗ ἡ μέθοδος τοῦ κ. Lorigot εἶναι ἀκίνδυνος μὴδὲ πως παρακωλύουσα ἐν ἀποτυχίᾳ τὴν φυσιολογικὴν καὶ βραδείαν ἀνέλιξιν τῶν τακτικῶν τοῦ τοκετοῦ περιόδου, ἀρὰ γε ὁ μαιευτὴρ, ὁ μέγας μαιευτικὸν κεκτημένος πλεονέκτημα, τὴν ὑπομονὴν, δὲν θὰ ἐκαρποῦτο ὠφελήματα ὑποδοχῶν διὰ τῆς αἰσινῶς μεθόδου τὰς προσπαθείας τῆς φύσεως, ἐλεύθερος ὢν πάντοτε ἐν ἀποτυχίᾳ καὶ μετὰ παρέλευσιν τοῦ ἀπαιτουμένου χρόνου, ἐπικειμένου κινδύνου, νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Rajoi ἐπαινουμένην διπλῆν ἐμβρυουλκίαν;

Ὁ κ. Rajoi διὰ τὸ αἰσινὲς τῆς μεθόδου δὲν εὗρισκε τὴν δοκιμὴν ταύτην ἐπιβλαβή, ἐπιμένει ἕως συνιστῶν θερμοτάτα τὴν διπλῆν ἐμβρυουλκίαν ἀνευ καὶ τῆς ἐλαχίστης βίας. Ἐάν δὲ ἡ ἀντίστασις ᾖ μεγάλη προτιμᾷ τὴν στροφὴν πρὸς τὰ ὀπίσω, ὁπότε ἡ ἐξαγωγή τῆς κεφαλῆς εἶναι βραδεία, δύσκολος καὶ ἐπικίνδυνος διὰ τὸ περίναιον.

Ἄλλοτε κατηγορήθη ὁ κ. Rajoi ὡς μὴ παραδεχόμενος τὴν διπλῆν ἐμβρυουλκίαν, διότι ἐπέκρινε ταύτην εἰπὼν μεταξὺ ἄλλων ὅτι, φερομένου τοῦ ἰνίου πρὸς τὰ πρόσω διὰ διπλῆς ἐμβρυουλκίας, ἦτο δυνατὸν ὁ κορμὸς νὰ μὴ παρακωλυθῆσθαι τὴν στροφὴν καὶ ἐπομένως ὁ πῶγων νὰ εὐρεθῆ στηριζόμενος ἐπὶ τῆς σπονδυλικῆς στήλης τοῦ προσιώπου βλέποντος πρὸς τὴν ῥάχιν. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι τὰ πειράματα τοῦ κ. Tarnier, ἐπαναληθθέντα ὑπὸ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ἰδίως ὑπὸ τοῦ Bibe-moi, ἀπέδειξαν τὸ μὴ ἐπικίνδυνον τῆς μερικῆς ταύτης στροφῆς διὰ τὴν ζωὴν τοῦ ἐμβρύου, ὁ κύριος Rajoi ἕως ἐπιμένει δισχυριζόμενος ὅτι ἅπαντα τὰ πειράματα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πείσωσιν αὐτὸν ὅτι τοιαύτη βεβιασμένη θέσις εἶναι δυνατὸν νὰ λάβῃ χώραν χωρὶς νὰ ἐπιφέρῃ λειτουργικὰς βλάβας. Συνεπῆς λοιπὸν πρὸς ἑαυτὸν παραδέχεται πληρέστατα τὴν διπλῆν ἐμβρυουλκίαν καὶ συνιστᾷ ταύτην ἐνὸς οὐδεμίας πρὸς ἐπιτέλειαν αὐτῆς ὑπάρχει ἐπικίνδυνος ἀντίστασις καὶ οὐδεμία ἀπαιτεῖται βία· ἄλλως προτιμᾷ τὴν μετὰ ἰνίου πρὸς τὰ ὀπίσω ἐξαγωγὴν τῆς κεφαλῆς, μεθ' ὅλους τοὺς ταύτην παρεπομένους διὰ τὸ περίναιον κινδύνους. «Ἐπὶ τέλους λέγει, οὐδέποτε βίαν, τὰ πάντα μετὰ τέχνης καὶ ἡπιότητος.»

ΠΕΡΙ ΣΚΛΗΡΙΑΣΕΩΣ.

ΚΑΤΑ J. DUPREIX.

Εἰσαγωγή.

Πολλὰ ὑπολαίπονται πρὸς ἐξακρίθωσιν τοῦ τῆς σκληρίασεως ζητήματος, καὶ ἀληθῶς μὲν ἡ βεβαίωσις τῆς ὕψους καὶ τῆς ἀνατομικῆς ὕψους τοῦ ἐσκληρωμένου ἱστού τυγχάνει εὐκόλος, δύσκολος ἕως ἀποβαίνει ὁ προσδιορισμὸς τῆς φύσεως, τῆς παθογενείας, τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἀλλοιωτήτων.

Ἐἰς τινὰς περιπτώσεις ἀπεδόθη εἰς συνθήκας τινὰς αἰτιολογικὰς ἢ ἀνάπτυξιν τῆς νοσηρᾶς ἐπεξεργασίας ἐκδηλωθείσης εἰς ἕργανόν τινα ἰδιαζόντως, ἀλλ' ἐπὶ πολὺ εἰ κλινικοὶ ἀπέβλεψαν μόνον εἰς τὸ ὄργανον τοῦ ὁποίου ἡ καταφανὴς ἀλλοίωσις προσεκάλεσε τὴν ἀνάπτυξιν τῶν φαινομένων παραμελήσαντες τὴν κατάστασιν τῶν λοιπῶν ὀργάνων, ἅτινα κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς τὸ πρῶτον ἔπασχον βαθμῶν. Αἱ τῆς σπληνὸς ἀλλοιώσεις κατὰ τὴν ἀτροφικὴν κήρωσιν ἐν ἀρχῇ θεωρηθεῖσαι ὡς ἀπότοκοι τῆς κατὰ τὴν φλέβα τῶν πυλῶν δυσκολίας τῆς κυκλοφορίας καὶ τῆς στάσεως τοῦ αἵματος ἐν τῇ σπληνικῇ φλεβί, ἀκολούθως ἀνεγνωρίσθησαν ὡς ἀνάλογοι ταῖς τοῦ ἥπατος ἀλλοιώσεσιν, τουταῦτὸ συνέβη καὶ διὰ τὸν νεφρὸν εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς κηρώσεως καθ' ἣ εὐρέθη ὡς τὰ πολλὰ ἡλλοιωμένους ὡς τεκμαίρεται ἐν τῶν στατιστικῶν τῶν Handfield Jones καὶ Walimann, ὃν ὁ μὲν παρετήρησεν 26 τις τὴν τοῦ νεφροῦ σκληρίασιν ἐπὶ 30 περιπτώσεων κηρώσεως, ὁ δὲ 17 τις ἐπὶ 24, ἐξ οὗ ὁ Jones δικαίως συμπεραίνει ὅτι ἡ κήρωσις δὲν εἶναι νόσος τοπικὴ ἀλλὰ γενικὴ ἐκδήλωσις, ὡς ὁ διασθήτης, χαρακτηριζομένη ὑπὸ ποικίλων καὶ πολλαπλῶν ἐντοπισμῶν.

Ἄλλῃ καὶ οἱ δισχυσσον νεφρίτιδα πάσχοντες πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ οὐροποιητικοῦ συστήματος συμπτωμάτων παρουσιάζουσι καὶ φαινόμενα καρδιακὰ ἐξαρτώμενα ἀπὸ ὑπερτροφίης τῆς καρδίας, ἧτις κατὰ τοὺς Rayer, Reinhardt, Bamberger καὶ Bergson εἶναι ἡ πρωτοπαθὴς πάθησις συνεπιεῖς τῆς ὁποίας ἐπιγίνεται ἡ τῶν νεφρῶν ἀλλοίωσις.

Γνωστὸν ὅτι τὴν ὑπερτροφίαν ταύτην τῆς καρδίας ἐθεώρουν μέχρις ἐσχάτων ὡς ἀπότοκον τῆς νεφρίτιδος κατὰ τὴν θεωρίαν τῶν Bright καὶ Kirkos, οἵτινες ἐξηγόασιν τὴν τοῦ καρδιακοῦ μυὸς ὑπερτροφίαν ἐκ τοῦ ἐπιγενομένου αὐτῷ ἐρεθισμοῦ ἀπὸ τῆς περισσεύσεως τῆς οὐρίας ἐν τῇ αἷματι, τὴν θεωρίαν ταύτην πρῶτος ἐπολέμησεν ὁ Rayer· ὁ δὲ Traube ὑποθέτει ὅτι τὸ κατὰ τὴν νεφρικὴν κυκλοφορίαν κώλυμα αὐξάνει τὴν τῶν ἀγγείων τάσιν συνεπῆς καὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς καρδίας, τὴν γνώμην ταύτην τοῦ Traube παραδέχονται καὶ οἱ Gull καὶ Sutton, ἀλλ' εἶναι ἀφ'

έτέρου γνωστόν ότι τὸ κατὰ τὴν κυκλοφορίαν κώλυμα δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὸν νεφρὸν ἀλλ' ἐκτείνεται πανταχοῦ, καθότι σύμπαν τὸ ἀρτηριακὸν σύστημα πάσχει, ὑπάρχει δηλονότι γενικὴ ἰνώδης ἀρτηρίτις κατὰ τὰς τριχοειδεῖς διακλαδώσεις τῶν ἀρτηριῶν.

Αἱ δοξασίαι ὅτι ἡ καρδία δὲν πάσχει πρωτοπαθῶς ἔχουν μέχρι τοῦ 1880, ὅτε οἱ Debove καὶ Letulle ἐν ἰδίῳ ὑπομνήματι περιέγραφαν σκληρίτιν τοῦ καρδιακοῦ μυὸς πρωτοπαθῆ καὶ οὐδόλως ἐξαρτωμένην ἀπὸ τῆς τῶν νεφρῶν. Τὰ τῷ 1881 ἐπιχειρισθέντα ὑπὸ τοῦ Straus πειράματα ὑποστηρίζουσιν ἀληθῶς τὰ δόγματα τοῦ Traube, ἀλλὰ τὰ ὑπὸ τῶν Debove καὶ Letulle γεγονότα ἰσχυρῶς ἀντιστρατεύονται τὴν θεωρίαν ταύτην.

Καὶ τὰς παρατηρήσεις τῶν Berger καὶ Rosenhaek, δι' ὧν δηλοῦται ἡ πυχνὴ συνύπαρξις τῆς ἀορτικῆς ἀνεπαρκείας μετὰ τῆς ἀταξίας ἢν ὁ ἐν Montpellier κηθηγητῆς Grassel ἐξήγησεν ἐξ ἀνακλαστικῆς ἐπιδράσεως τῶν πόνων ἐπὶ τὴν καρδίαν, λίαν λογικῶς ὁ Letulle ἀποδίδει εἰς γενικὴν σκληριώδη ἀρτηρίτιδα, ἣς ἕνεκα παράγονται συγχρόνως καρδιακοὶ καὶ μυϊκοὶ ἀλλοιώσεις.

Ἄλλο ἐκ τούτων ὅτι ἡ σκληρίασις ἐλίσκει συγχρόνως πλείονα ὄργανα εἰς τὸν αὐτὸν πάσχοντα· ἂν δὲ διὰ τῆς κλινικῆς παρατηρήσεως δὲν διαγιγνώσκεται πάντοτε παρὰ τὴν κλίνην τοῦ ἀρρώστου ἢ σύγχρονος διαφόρων ὀργάνων πάθησις, οὐχ ἤττον εἰς ἰὰς πολλὰς τῶν περιστάσεων διὰ προσεκτικῆς ἐρεύνης ἀνακαλύπτεται ἡ τοιαύτη τῆς ἀλλοιώσεως ἐπιπέμνησις. Καὶ καθ' ἃς ἀκόμη περιστάσεις αἱ ἀλλοιώσεις δὲν εἶναι ἀρκοῦντως προκεχωρημέναι ὅπως κατασταθῶσι καταφανεῖς διὰ σαφῶν φαινομένων καὶ συμπτωμάτων ὁφείλει ὁ ἰατρὸς νὰ ὑποθέτῃ ταύτας, διότι ἀνευρίσκονται αὐταὶ πάντοτε διὰ τοῦ μικροσκοπίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Ὅτι συνυπάρχουσιν αἱ τῆς σκληρίασεως ἀλλοιώσεις εἰς πλείονα ὄργανα καὶ καθ' ἃς ἀκόμη περιπτώσεις ἐν μόνον ὄργανον εἶναι ἡλλοιωμένον.
Ὅτι ὑπάρχει γενικὴ σκληριώδης ἀρτηρίτις.

Διὰ τῆς καθημερινῆς μετὰ προσοχῆς γενομένης παρατηρήσεως καὶ ἐπανεξιλημένων παθολογικοανατομικῶν ἐρευνῶν ἐβεβαιώθη ἡ ὑπαρξις τῆς πολλαπλῆς σκληρίασεως· ἡ μελέτη αὕτη ἤρξατο τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς ἀπὸ τοῦ οἰνοπνεύματος κηρώσεως, εἶτα δὲ ἐπεξετάθη καί τῃς τὴν διάμεσον νεφρίτιδα, τανῦν δὲ ἐκτείνεται καὶ εἰς παθήσεις τινὰς τῶν κέντρων τοῦ νευρικοῦ συστήματος.

Ὅλιγον ἐπασχολήσε. ἡμᾶς ἐνταῦθα ἡ τοῦ κακοῦ αἰτιολογία, καθότι

τὰ προκλοῦντα τὴν σκληριώδη ἐπεξεργαστικὴν αἴτιαν καὶ καλῶς γνωστὰ καὶ παρὰ πάντων ποραδεδογμένα εἶναι. Ἐπίσης ἀπέχομεν νὰ πραγματευθῶμεν ἐνταῦθα περὶ τῶν ἀπὸ ἕως τοπικῆς αἰτίας ἐξαρτωμένων ἀλλοιώσεων, ὡς ἀπὸ ἐπανεξιλημένων προστριβῶν, παρουσίας ἀλλοτριῶν σωμάτων ἐν τοῖς ἱστοῖς, ἢ παρὰ φύσιν προϊόντων ἐκκρίσεως ἐν τοῖς ἀγωγαῖς τῶν αἰθῶν, ἢ τῆς φλεβώδους στάσεως τῆς συνεπαγομένης τὴν ὑπὸ τὴν ἐπανομίαν κυκλωτικὴν σκληρίασις γνωστὴν νόσον. Ὁ λόγος ἐνταῦθα μόνον περὶ τῶν ἀπὸ γενικῆς αἰτίας σκληρίασεων.

Τοιαῦται γενικαὶ αἰτίαι εἶναι ὁ ρευματισμὸς, ἡ μολυβδίασις, ἡ ἀρτηρίτις, ἡ ἐλώδης καχεξία, ἡ σύφιλις· τοῦ οἰνοπνευματισμοῦ καὶ τοῦ γήρατος ἢ δράσις παρὰ τῶν συγγροφῶν ἀμφισβητεῖται, οἱ πλείστοι ὅμως παραδέχονται ταύτην ὡς παραγωγὴν τῆς σκληρίασεως γενικῆς αἰτίας. Ἐκ τῶν 17 παρατηρήσεων τοῦ Duplaix ἐν τῷ τμήματι τοῦ Διαμασκηνοῦ 6 μὲν ἀνέχονται εἰς οἰνοπνευματιστὰς, 4 εἰς γέροντας, 2 εἰς σφιλικούς, 3 εἰς ρευματιῶντας καὶ 2 εἰς πάσχοντας μολυβδίασιν. Καθ' ἅπασα ταύταυτας τὰς παρατηρήσεις τοῦ Duplaix ἡ παθολογικοανατομικὴ ἐξέτασις ἐγένετο μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ ἀκριβείας ἐξεταζομένων ἐκάστοτε τῆς καρδίας, τῶν νεφρῶν, τοῦ ἥπατος, τοῦ νωτιαίου μυελοῦ καὶ τοῦ παγκρέατος, πάντοτε δὲ εὐρέθη σκληρίασις τῶν ἀγγείων ἐπινεμομένη κατ' ἄλλοτε ἄλλον βαθμὸν τὰ διάφορα ὄργανα.

Αἱ ἀνατομικαὶ ἀλλοιώσεις περιγραφῆσονται μετὰ μεγάλης λεπτομερείας καὶ ἀκριβείας ὅπως χρησιμεύσωσι διὰ τὴν λύσιν τῶν λοιπῶν ζητημάτων.

Ἄρθρον πρῶτον.

Ἀνατομικοπαθολογικὴ ἐρευνα.

1. — *Καρδιακαὶ ἀλλοιώσεις.*— Ἡ τοῦ μυὸς τῆς καρδίας σκληρίασις ἀπαντᾷ παρ' ἅπασιν σχεδὸν τοῖς πάσχουσιν, ἀλλὰ κατὰ ἄλλοτε ἄλλον βαθμὸν καὶ ὑπὸ ποικίλης μορφῆς ἀναλόγως τῆς αἰτίας, καὶ οἱ μολυβδίασιν πάσχοντες καὶ οἱ γέροντες καὶ οἱ οἰνοπνευματιστὰι καὶ οἱ ρευματιῶντες κ.λ. ἔχουσι τὴν καρδίαν ἡλλοιωμένην.

Ἡ ἀλλοίωσις, καθ' ἃ κατέδειξαν ὁ Debove καὶ Letulle, ἐδράζει εἰς τὸ πᾶχος τῶν κινίσκων τῆς ἀριστερᾶς κοιλίας, οὐχ ἤττον ὅμως ἀνευρίσκεται καὶ εἰς τὰ τοιχώματα αὐτῶν.

Ἐν γένει παρίσταται ὑπὸ μορφῆν σκληρωδῶν νησιδίων οὐχὶ περιγεγραμμένων ὑπὸ σαφῶν ὀρίων, ὡς τὰ πολλὰ συνδεομένων διὰ πολλῶν ἰνωδῶν δευμάτων· τὸ κέντρον ἐκάστου τῶν νησιδίων ταύτων ἀποτελεῖται ἰδίως ὑπὸ ἰνώδους ἱστοῦ, περικλείει δὲ πάντοτε ἐν ἑαυτῷ τὸν αὐτὸν ἐστενωμένου καὶ παραμειωμένου ἀγγείου, μικρᾶς ἀρτηρίας· τὰ τοι-

χώματα του άγγελίου τούτου παρουσιάζουσιν εις μέγαν βαθμόν τὰς ἀλλοιώσεις τῆς ἐνδοεπιερηριτίδος, καὶ τὸ μὲν μεσαῖον στρώμα τῶν μυϊκῶν ἰνῶν εἶναι ἐντελῶς ἐξηφανισμένον, τὸ δὲ ἐξωτερικόν καὶ τὸ ἐσωτερικὸν ἀποτελοῦσιν ἄθροισμα συνεκτικοῦ ἰστοῦ εἰς τὸ πάχος τοῦ ὁποίου παρατηροῦνται λιπώδη σταγονίδια, ἅτινα γίνονται τὰ μάλιστα δραστὰ τῆ δρασσεῖ ἀτιμῶν ὀσμικῶ ὀξέος. Ἀπὸ τῆς κεντρικῆς ταύτης ζώνης τοῦ νησιδίου διευθύνονται πρὸς τὴν περιφέρειαν εἰς μᾶλλον ἢ ἥττον μεγαλητέραν ἔκτασιν πολλὰ ἴνες ὑποδιαϊρούμεναι κατὰ τὴν πορείαν αὐτῶν καὶ ἀποτελοῦσαι διαχωρίσματα ἐν οἷς ἐγκλείονται μυϊκὰ δερμάτια ὅμοια ἰνώδεις ἴνες ἀπαντῶσι καὶ εἰς τὸ πάχος τοῦ νησιδίου ἀλλ' εἶναι κεχωρισμέναι ἀπ' ἀλλήλων καὶ λίαν ἠλλοιωμέναι. Ἡ αὐτὴ τοῦ ἀγγείου ἀλλοίωσις εὐρίσκεται εἰς ἅπαντα τὰ μικρὰ ἀγγεῖα, καὶ δὴ καὶ εἰς τὰς μεμονωμένας μικρὰς ἄρτηρίας τὰς εἰς οὐδεμίαν διατελοῦσας σχέσιν μετὰ τοῦ πάσχοντος μέρους. Διὰ μικροσκοπικῆς ἐξετάσεως ἀνευρίσκειται διάχυτος ἐνδοεπιερηριτίτις, ἐξαφάνισις τῶν μυϊκῶν ἰνῶν τοῦ μεσαίου στρώματος καὶ ἰνώδης πάχυνσις τοῦ ἐξωτερικοῦ στρώματος, ἐξ οὗ ἀναχωροῦσιν ἰνώδεις ἴνες διασπειρόμεναι μεταξὺ τῶν μυϊκῶν δερμάτων. Κατὰ τὸ πάσχον τοῦτο μέρος εὐρίσκονται προσέτι πολλὰ ἐμβρυακὰ κύτταρα ἀνακίξ μετὰ τῶν ἰνῶν τοῦ συνδετικοῦ ἰστοῦ.

Αἱ μυϊκαὶ ἴνες εἶναι ἠλαττωμέναι τὸν ὄγκον, παρατηροῦμεναι δὲ κατὰ μήκος παρουσιάζουσι μεγάλην ποικιλίαν ὡς πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς ἀτροφίας αὐτῶν, ἀπ' ἐτέρου δὲ ἐκάστη μυϊκὴ ἴς δὲν εἶναι κανονικῶς ἠλλοιωμένη, καθότι ποῦ μὲν φαίνεται ὀγκώδης, ποῦ δὲ ἐπαισιθητῶς ἠλαττωμένη τὸ πάχος.

Πλὴν τῆς κατ' ὄγκον ἐλαττώσεως παρατεῖται προσέτι εἰς τὰς μυϊκὰς ἴνας συσπώρευσις κοκκίων χρωστικῆς ὕλης οὐ μόνον κατὰ τὰ πάσχοντα μέρη ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς μακρὰν τῆς ἐστίας τῆς σκληρίσεως κειμένας ἴνας Ἡ λιπώδης ἐκφύλισις ἐνίοτε μὲν ὑπάρχει ὡς τὰ πολλὰ ὅμως ἐλλείπει, εὐρίσκεται δὲ πάντοτε, ὡσάντις ὑπάρχει, ἐπὶ τῶν ἤδη ἀτροφικῶν μυϊκῶν ἰνῶν.

Ἀλλὰ καὶ εἰς ταύτας ἡ ἀλλοίωσις αὐτὴ δὲν ἐπινέμεται ἅπασαν τὴν ἴνα, εὐρίσκεται δὲ διεσπαρμένη κατὰ μικρὰς ἐστίας μᾶλλον ἢ ἥττον ἐκτεταμέναις, μεταξὺ τῶν ὁποίων διακρίνεται σαφέστατα τὸ γραμμωτὸν τῆς ἰνός. Εἰς τὰς τομάς τῶν κιονίσκων ὧν αἱ μυϊκαὶ ἴνες εἶναι καθέτως πρὸς τὸν μεγάλον αὐτῶν ἄξονα κειομένης τὸ λίπος κατέχει τὸ κέντρον τῶν μυϊκῶν ἰνῶν ἔθθα ἀποτελεῖ μικρὰς μάζας ἀλλοτε ἄλλας τὸ σχῆμα, περιβαλλομένης ὑπὸ μυϊκῆς οὐσίας.

Τέλος ἀλλοίωσις συχνάκις παρατηρουμένη εἶναι ἡ κατατομὴ τῶν μυϊκῶν ἰνῶν κατὰ τὸ μέρος τῶν κλιμακοειδῶν τοῦ Eberth γραμμῶν. Αἱ τῶν ἀρχικῶν δερμάτων κατατομαὶ αὐταὶ τὸ πρῶτον ὑπὸ τῶν Renault καὶ

Landonky παρατηρηθεῖσαι, ἀπαντῶσιν ἐνίοτε πολυπληθέσταται ἐπὶ μιᾷ καὶ τῆς αὐτῆς τομῆς, ἀλλοτε τούναντίον μεγάλη ἀπαιτεῖται προσοχὴ ὅπως ἀνευρεθῶσι δίκην μικρῶν ἐστιῶν. Ἡ ἀλλοίωσις αὕτη δὲν φαίνεται στενῶς συνδεομένη μετὰ τῆς σκληρίσεως ὡς αἷτιον πρὸς αἰτιατὴν, καθότι ἀπαντᾷ ἐπίσης καὶ καθ' ὅς χώρας ἐντελῶς ἐλλείπει ἡ σκληρίσις ὡς καὶ καθ' ὅς ἡ νοσηρὰ ἐπεξεργασία ὑπάρχει καλῶς ἐκπεφρασμένη. Καὶ αὐτὸς ὁ ἐν Lyon Renault θεωρεῖ τὴν ἀλλοίωσιν ταύτην ὡς δευτερεύουσαν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ κελυῦ. Συνεπεί τῆς κατὰ τὰ τοιχώματα τῆς καρδίας κακῆς κυκλοφορίας ἐπιγίνεται οἴδημα μόνιμον αὐτῆς, τὰ εἰς τὸν μῦν ὀργανικὰ ἀποθέματα δὲν ἀποβάλλονται καταλλήλως, τοῦτου δ' ἕνεκα, τῶν μυϊκῶν δερμάτων διατελούντων εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ἀπελευθερουμένου σαρκογαλακτικοῦ ὀξέος, ἡ μεσοκυκρίος ὕλη διαλύεται ἐξ οὗ ἐπιγίνεται κατατομὴ ὡς μετὰ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος. (ἀκολουθεῖ) Γ.

ΚΑΙΝΙΚΗ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ ΠΛΘΘΝ ΠΑΥΛΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ
καθηγητοῦ καὶ διευθυντοῦ τοῦ νοσοκομείου τῶν μεταδοτικῶν νοσημάτων.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

περὶ τῶν νοσηλευθειῶν γυναικῶν ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις νοσοκομείῳ τῶν μεταδοτικῶν ἢ ἀφροδισίων νοσημάτων ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1883 μέχρι 1 Ἀπριλίου 1885.

ὑπὸ ΧΡΙΣΤΟΥ Π. ΤΟΠΑΛΗ, βοηθοῦ ἰατροῦ ἐν τῷ νοσοκομείῳ.

(Συνέχεια. ὄρα σελ. 249).

	Ἐκ μεταφορᾶς	200
Ἡλενώδεις πλάκας καὶ ἔλκη σφιλιδικά		5
» » » μαλακὰ		1
» » » καὶ βουβῶνας ἐκατέρωθεν μὴ διαπυηθέντας		1
» » καὶ ἐξοίδησιν τοῦ δεξιῦ μεγάλου χεῖλους τοῦ αἰδοίου		2
» » καὶ ἀπόστημα τοῦ δεξιῦ μεγάλου χεῖλους τοῦ αἰδαίου σχαθέν		1
» » καὶ βλενορ. κατάρ. τῆς μήτρας		8
» » » » » καὶ οὐρηθρίτιδα		11
	Εἰς μεταφορᾶν	229

				Ἐκ μεταφορᾶς	229
»	»	»	»	» κολπίτιδα καὶ οὐρηθρίτ.	1
»	»	»	»	» καὶ δξέα ἔμισχα κονδυλώματα	1
»	»	»	»	» οὐρηθρίτιδα καὶ δξέα ἔμισχα κονδυλώματα.	1
»	»	»	»	» οὐρηθρίτιδα καὶ ἔλλη μαλακά	1
»	»	»	»	» οὐρηθρ. καὶ συφιλ. ἔλκος ἐπὶ τῆς ἀριστ. κνήμης.	1
»	»	»	»	» οὐρηθρ. ἐξόγκωσιν τοῦ ἀριστ. μεγάλου χεῖλους τοῦ αἰδοίου καὶ κηρίον τῆς κεφαλῆς	1
»	»	»	»	» οὐρηθρ. καὶ ψωρίασιν συφ.	1
»	»	»	»	» κολπίτιδα καὶ δξέα ἔμισχα κονδυλώματα ἐπὶ τοῦ δακτυλίου	1
»	»	»	»	» κολπίτιδα καὶ ἔλλη μαλακά	2
»	»	»	»	» κολπίτ. αἰδοίτιδα καὶ οὐρηθρ., ἔλκος συφιλ. καὶ δξέα ἔμισχα κονδυλ.	1
»	»	»	»	» μετὰ περιβρώσεως	1
»	»	»	»	» » » καὶ οὐρηθρίτιδα	3
»	»	»	»	» μετὰ κοκκιάσεων καὶ οὐρηθρίτιδα	1
»	»	»	»	» φαρυγγίτιδα συφιλ. καὶ βλατιδῶδες ἐξάνθημα ἐφ' ὅλου τοῦ σώματος	1
»	»	»	»	» φαρυγγίτιδα συφιλ. ἔλλη μαλακά καὶ φλεγμονὴν καὶ σχάσιν τοῦ ἀριστ. καρθολινείου ἀδένος	2
»	»	»	»	» βλενοροϊκ. κατάρ. τῆς μήτρας καὶ συφιλιδ. ἔλλη	1
»	»	»	»	» συφιλιδ. ἔλλη καὶ σπύλωσιν συφιλιδ. τῶν βραχιόνων	1
»	»	»	»	» καὶ βουβῶνα ἀριστ. διαπυθθέντα καὶ σχασθέντα	1

				Ἐκ μεταφορᾶς	251
»	»	»	»	» ἔλλη μαλακά καὶ βουβῶνα ἀριστ. μὴ διαπυθθέντα	1
»	»	»	»	» ἔλκος μαλακόν, βουβῶνα διαπυθθέντα καὶ σχασθέντα καὶ ἔλκος συφιλιδ. ἐπὶ τοῦ δακτυλίου.	1
»	»	»	»	» ἔλκος συφιλιδικόν καὶ ἔκθυμα συφιλιδικόν τῶν ἄνω ἀκρων	1
»	»	»	»	» Καὶ βλενορ. κατάρρου τῆς μήτρας	2
»	»	»	»	» μετὰ περιβρώσεως	3
»	»	»	»	» καὶ οὐρηθρίτιδα	2
»	»	»	»	» μετὰ περιβρώσεως καὶ οὐρηθρίτιδα.	1
»	»	»	»	» » » καὶ ἔλκος συφιλιδικόν ἐπὶ τοῦ στομίου αὐτῆς	1
»	»	»	»	» μετὰ κοκκιάσεων καὶ δξέων κονδυλωμάτων δεξιᾶ τῆς εἰσόδου τοῦ κόλπου	1
»	»	»	»	» οὐρηθρίτ. καὶ δξέων κονδυλωμ. δεξιᾶ τῆς εἰσόδου τοῦ κόλπου	1
»	»	»	»	» οὐρηθρίτ., ἔλκος συφιλιδ., ἐξοίδησιν τῆς δεξιᾶς ἀμυγδαλῆς	1
»	»	»	»	» οὐρηθρίτ. καὶ κονδυλωμ. δξέα ἔμισχα καὶ ἔμισχα ἀναμίξ.	1
»	»	»	»	» καὶ ἔλκος συφιλιδικόν	1
»	»	»	»	» » ἐρπητικόν	1
»	»	»	»	» μετὰ περιβρώσεως καὶ ἔλκος συφιλ. καὶ δξέα κονδυλώματα ἐπὶ τοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας	1
»	»	»	»	» καὶ ἔκθυμα συφιλιδικόν	1
»	»	»	»	» μετὰ περιβρώσεως, βλενορ. τοῦ δεξιοῦ καρθολινείου ἀδένος καὶ ἀριστερᾶν συφιλιδ. μαστίτιδα σχασθεῖσαν. Ψώραν	1
»	»	»	»	» μετὰ περιβρώσεως, κολπίτιδα, οὐρηθρίτιδα, ἔλκος συφιλιδ. καὶ ἔλλη μαλακά	1
»	»	»	»	» καὶ ἔλλη συφιλιδικᾶ	1
»	»	»	»	» ἔλλη συφιλιδ. καὶ 8 ἀποστήματα ἐπὶ τῶν μεγάλων χεῖλέων τοῦ αἰδοίου	1
»	»	»	»	» ἔλλη συφιλιδ. κατὰ τὸ στόμιον τῆς μήτρας καὶ τῆς οὐρήθρας καὶ κομιώμα τῆς γλώσσης	1

Ἐκ μεταφορᾶς	277
Οὐρηθρίτιδα καὶ κονδυλώματα ὀξεία ἑμμίσχα	1
» ἔλκος σφιλιδ. ἀριστ. μεγάλου χεῖλους τοῦ αἰδοίου μετ' ἐξοιδήσεως τούτου καὶ ἔλκη μαλακά	1
Σύφιλον τριτογενῆ. Ἐλκη φαγεδαϊνικά ἐπὶ τοῦ στομίου τοῦ κόλπου, ἐλεφαντίκισιν καὶ σκλήρουσιν καὶ κομμώδεις ὄγκους τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων χειλέων τοῦ αἰδοίου καὶ τῆς εἰσόδου τοῦ κόλπου	1
» » Βλενώδεις πλάκας, κομμιώδεις ὄγκους ἐπὶ τῶν μικρῶν χειλέων, ἔλκη σφιλι. ἐπ' αὐτῶν, βλατιδῶδες ἐξάνθημα καὶ ἐρυσιπελατώδη φλεγμονὴν τοῦ προσώπου, περιστείτιδα σφιλιδικὴν τοῦ τριχωτοῦ τῆς κεφαλῆς (βρεγματικῶν ὅστων), ἱριδίτιδα σφιλιδικὴν, ὑπερτροφίαν τῆς γλώσσης καὶ καταστροφὴν τῆς σκωιάδου: ὑπερώας	1
Ἀποσταλεῖσαι ἀνευ νόσου	9
» μετ' ἀρζαμένης ἐκτροπείας	1

Τὸ ὅλον 291

Μετὰ τῶν ἄλλων παθῶν συνέπασχον καὶ ψώραν 7.

Ὁ κατὰ χώραν ἀριθμὸς τῶν πολλαχῶς τοῦ σώματος ἐμφανισθειῶν ἀφροδισιακῶν ἢ σφιλιδικῶν ἐκδηλώσεων ἔχει ὡς ἐξῆς:

Ὁξεία κονδυλώματα.

Εἴσοδος τοῦ κόλπου	10
Σκαφοειδῆς λάκος	6
Δακτύλιος	5
Στόμιον οὐρήθρας	5
Μικρὰ χεῖλη τοῦ αἰδοίου	4
Κλειτορίς	4
Κόλπος	4
Τράχηλος τῆς μήτρας	3
Αἰδοῖον	2
Περίνεος	2
Γλουτοί	2
Μεγάλα χεῖλη τοῦ αἰδοίου	1
Χαλινὸς τοῦ αἰδοίου	1

Ἐλκη μαλακά.

Εἴσοδος τοῦ κόλπου	31
Δακτύλιος	12
Σκαφοειδῆς λάκος	10
Μεγάλα χεῖλη τοῦ αἰδοίου	7

Κόλπος	6
Μικρὰ χεῖλη τοῦ αἰδοίου	5
Στόμιον τῆς μήτρας	4
Περίνεος	4
Ἐξω γεννητ. μόρια ἐν γένει	4
Τράχηλος τῆς μήτρας	3
Κλειτορίς	3
Γωνία τῶν συνδέσμων τῶν μεγάλων χειλέων	1
Στόμιον τῆς οὐρήθρας	1
Χαλινὸς τοῦ αἰδοίου	1
Ἐπίσθεν τοῦ δακτυλίου	1
Κοῖλον τοῦ στόματος (ἔσω τοῦ κάτω χεῖλους). <i>Ἐλκη σφιλιδικά.</i>	1
Δακτύλιος	7.
Μεγάλα χεῖλη τοῦ αἰδοίου	6
Στόμιον τῆς μήτρας	5
Στόμιον τῆς οὐρήθρας	4
Μικρὰ χεῖλη τοῦ αἰδοίου	4
Σκαφοειδῆς λάκος	4
Ἐπίσθεν τοῦ δακτυλίου	1
Ἄμυγδάλαι	1
Κνήμη	1
Ἐλκος σφιλι. φαγεδαϊνικόν.—Στόμιον τῆς οὐρήθρας	1
» » ἐρπητικόν.—Τράχηλος τῆς μήτρας	1
<i>Βλενωδεις πλάκες.</i>	
Κοῖλον τοῦ στόματος	32
Ἴητοι Ἄμυγδάλαι	15
Χεῖλη	6
Ὀῦλα καὶ ἔσω παρειῶν	6
Γλῶσσα	4
Ἰπερώα	1
Μεγάλα χεῖλη τοῦ αἰδοίου	20
Μικρὰ χεῖλη τοῦ αἰδοίου	13
Δακτύλιος	9
Ἐξω γεννητ. μόρια ἐν γένει	8
Γλουτοί	7
Στόμιον τῆς μήτρας	7
Τράχηλος τῆς μήτρας	6
Σκαφοειδῆς λάκος	5
Εἴσοδος τοῦ κόλπου	5

Κόλπος	2
Κλειταρίς	1
Περίνεος	1
Ἐθεραπεύθησαν δὲ κατὰ μέσον ὄρον	
Οἱ ἀφροδισιακοὶ κατάρροι, οἱ ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐπιπλοκῆς ἐν ἡμέρᾳ	34
Τὰ μαλακὰ ἔλκη ὡς καὶ οἱ ἐκ τοιοῦτων ἐλκῶν βουβῶνες	34
Αἱ συμφυλιδικαὶ ἐκδηλώσεις ἐν γένει	90
	(ἀκολουθεῖ)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SIRUP D'HYPO-PHOS-PHITES DE FELLOWS.

Παρσκευαζόμενον ἐν Νιῆρ Ἰόρκη ὑπὸ τοῦ χημικοῦ

JAMES FELLOWS.

Τὸ περι οὗ πρόκειται σκεύασμα ἐνέχει

Τὰ κυριώτερα τοῦ ζωικοῦ ὀργανισμοῦ συστατικά, Κάλιον καὶ Τέτανον. Ὁξειδωμένας ἐνώσεις, Σίδηρον καὶ Μαγγανῆσιον Ἰονικά, Κινίνη καὶ Στρυχνίνη. Καὶ τὸ ζωϊκὸν Ομελιώδες συστατικόν, τὸν Φῶσφορον.

Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ὁμοεργῶν σκευασμάτων διότι εἶναι εὐκέραιον τὴν γεῦσιν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοϊκῶς, καὶ οὐδὲν ἐπιγίνεται κακὸν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Μεγάλην ἀκτῆσατο ὑπόληψιν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ διὰ τὸ ἀνόσιμον τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χροῦας βρογχίτιδος καὶ ἐτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχ ἦτον δὲ ὠφελεῖ καὶ κατὰ ποικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀτονίας. — Αἱ Θεραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνέργειαι ἀποδοτέχι εἰς τὰς τονωτικὰ καὶ Θεραπευτικὰ αὐτοῦ ιδιότητας δι' ὧν αἱ διάφοροι ὀργανικαὶ λειτουργίαι ἐπανέρχονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καὶ ἀεὶ περιπτώσει ἐνδείκνυσται ἢ τῆς ἐννευρώσεως τόνωσις διὰ τονωτικῆς Θεραπείας, τὸ σκεύασμα τοῦτο εἶναι τὰ μάλα ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν ὄρεξιν, ρυθμίζει τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπορρόφησιν καὶ μετὰ τῶν Θεραπευτικῶν οὐσιῶν μεταβάλλει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπαθειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρικῆς κατῆσεως.

Ἐκάστη φιάλη περιέχει 8 οὐγκίας, ἤτοι 50 περίπου δόσεις.

Εὐρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Κ. Ὀλυμπίῳ. Πᾶσα περὶ τούτου ἀγγελία ἔρριται μόνον διὰ τὰ ἰατρικὰ περιοδικά.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΚΡΕΑΤΟΣ.

KATA I. ROSSENTHAL.

Σκευαζομένη εἰς τὸ φαρμακεῖον τῆς Αὐλῆς ἐν Jona (Γερμανία)
 VHO R. SLUTZ.

Βραβευθεῖσα ἐν Βρυξέλλαις, ἐν Ἀλλῃ, ἐν Φρανκφούρτῃ καὶ ἐν Βιέννῃ.

Ἡ διάλυσις αὕτη ἐνέχει ἅπαντα τοῦ νεοῦ κρέατος τὰ Θεραπευτικὰ συστατικά πλὴν τοῦ λίπους καὶ τῶν νεύρων. Οὐδὲν διεγείρει πεπτομένη καὶ ὑπὸ τῶν λίαν ἀσθενῶν στομάχων τῶν οὐδὲν ἔτερον στερεᾶς ἢ ὑγρᾶς τροφῆς εἶδος ἀνεχομένων, προς δὲ κέκτηται γεῦσιν λίαν εὐκέραιον ὅπου κρέατος.

Περὶ τῆς διαλύσεως ταύτης πολὺ μετ' ἐπαίνων λόγος γίνεσται ἐν τῷ συγγράμματι Sammlung, klinischer Vorträge ὑπὸ Richard Volkmann ἀρ 62, καὶ ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ Wiel, ὡς καὶ ἐν τοῖς περιοδικοῖς Gesundheit ἀρ. 14. 1882. καὶ Wiener Medicinal Presse ἀρ. 2. 1883.

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς Eastern Agency, ἐν Ἀθήναις δὲ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαλλοῦ.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑ (OFFICINE)

ἢ Συλλογὴ τῶν κατὰ τὴν πρακτικὴν φαρμακοποιεῖαν.

διαλαμβάνουσα

Περὶληψὶν ἀπασῶν τῶν φαρμακοποιῶν, τῶν ἰατρικῶν καὶ φαρμακευτικῶν συνταγολογίων τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν. Τοξικολογίαν, ἢ τὸν τρόπον τοῦ ἀνιχνεύειν τὰ δηλητήρια. Φαρμακευτικὰς δοκιμασίας. Φαρμακοποιεῖαν κτηνατρικῆς, ὁμοιοπαθητικῆς. Θεραπευτικὸν ἐγκόλιον, ἅπαντα τὰ νέα φάρμακα γενικὴν τῶν φαρμάκων διατίμησιν.

VHO DORVAULD.

Ἐκδοσις 10η ἐντελῶς ἀνασκευασθεῖσα ἐκ 1000 σελ. κείμενον. Σχῆματα ἐν τῷ κειμένῳ. Ἔξη ὀνοματολογία.

Εὐρίσκεται ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαλλοῦ.

ἈΓΓΕΛΙΑΙ διὰ τὸν Γαλλὸν εἶναι δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ ὁδ. Πινκατοῦ 8, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς EASTERN AGENCY, Karakeny Deirnen Han.

Ἡ διεύθυνσις EASTERN AGENCY ἐπιφορτίζεται τὰς ἀγγελλας διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἡμερησῶς. Δίδει ἐμπορικὰς πληροφορίες περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὑποδεικνύει ἐπὶ τῇ αἰτήσει εἰς τὰ ἐν Ἑuropῇ καταστήματα τοὺς καλλιτέρους ἀντιπροσώπους διὰ τὴν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων. Προμηθεύει τέλος ἐξ Ἑuropῆς καὶ Α-

μεικτῆς βιβλίας, ἐργαλεῖα, καὶ παντὸς εἶδους ἀντικείμενα χρήσιμα εἴτε διὰ τὸ ἐπάγγελμα εἴτε διὰ τὴν ἰδίαν τῶν κκ. ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν χρῆσιν.

ΒΙΒΛΙΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ.

Οἱ καθυστεροῦντες τὴν συνδρομὴν αὐτῶν κκ. συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ ἀποστείλωσιν αὐτὴν τὸ ταχύτερον.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Α. Δ. Γεωργαντζά. — *Στοιχεῖα Ἱατροδικαστικῆς.* Τόμ. Α'. Ἀθῆναι 1885. Τιμὴ τοῦ ὅλου συγγράμματος Δρ. 32² πληρωτέα ἐπὶ τῇ παραλαβῇ τοῦ Α' τόμου. Εὐρίσκεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον κ. Μπέκ.— Ὁ Β' τόμος ὑπὸ τὰ πιεστήρια.

Publications du Progrès médical. Paris. 14. Rue de Carmes.
DE L' APHASIE
et de ses diverses formes
par J. Dr BERNARD.

Un volume in 8° de 271 pages, avec 32 figures.— Prix 4 fr.

Παύλου Ἰωάννου, Καθηγητοῦ. — *Ἐγχειρίδιον Χειρουργικῆς.* — Πρὸς χρῆσιν τῶν τε φοιτητῶν τῆς ἰατρικῆς καὶ τῶν πρακτικῶν ἰατρῶν μετὰ 148 εἰκόνων ἐν τῷ κειμένῳ. — Ἀθῆναι. — 1884. — Τιμὴ τοῦ ὅλου βιβλίου Δραχ. 15. — Εὐρίσκεται ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις τῶν κκ. Κ. Βίλμπεργκ καὶ Κ. Μπέκ ὡς καὶ παρὰ τῷ κλητῆρι τοῦ Πανεπιστημίου Κ. Δημοπούλω

Παύλου Ἰωάννου, Καθηγητοῦ. — *Ἐγχειρίδιον συστηματικῆς ἀνατομίας τοῦ ἀνθρώπου.* — Ἔκδοσις Γ' ἐν πολλοῖς ἐπεξεργασμένη. 1884. Τιμ. Δρ. 20. — Εὐρίσκεται παρὰ τῷ κλητῆρι τοῦ Πανεπιστημίου Κ. Δημοπούλω καὶ ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Μπέκ.

Κ. Θεοφανῆου. — *Πραγματεία περὶ Ἑλλωδῶν Πυρετῶν.* Ἀθῆναι 1885. Τιμ. Δρ. 7. Εὐρίσκεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Μπέκ.

Κ. Κυριαζίδου. — *Πρακτικὸν ἐγχειρίδιον τῶν νοσημάτων τῶν παιδῶν, ὑπὸ D'Espine καὶ Picot, μετάφρ.* — Τεῦχος Α'. 1885. Δρ. 3. Βιβλιοπ. Μπέκ.